

[Rahbæk Møller]

tæller i denne forbindelse, er, at Californien ønsker flere vindmøller, og at Danmark er leveringsdygtigt.

Svar (18/10 83):

Industriministeren (Stetter):

Jeg har forelagt spørgsmålet for eksportkreditrådet, som har oplyst følgende:

»Eksportkreditrådet (EKR) har i 1983 behandlet flere ansøgninger om eksportkreditgaranti mod kommercielle risici i forbindelse med eksport af vindmøller til forskellige købere i Californien, USA. Nogle af disse ansøgninger er blevet imødekommet, og EKRs garantiansvar er opgjort til 8,1 mill. kr.

En række ansøgninger har derimod ikke kunnet imødekommes, i et enkelt tilfælde fordi der var tvivl om den danske eksportørs muligheder for at gennemføre leverancen, og i øvrigt fordi købernes kreditværdighed ikke har været vurderet som tilstrækkelig god. Dette hænger sammen med, at køberne – de såkaldte »windfarm developers« – indkøber et større antal vindmøller hos amerikanske og udenlandske producenter, opstiller disse vindmøller og slutter dem til elforsyningsnettet og derefter sælger vindmølleparken i anparter til private investorer eller investeringselskaber, som har mulighed for at anvende eksisterende gunstige afskrivningsregler. Situationen er typisk den, at en »windfarm developer« ikke på ordretidspunktet har en økonomisk formåen, der står i et rimeligt forhold til de meget store ordrebæleb, det drejer sig om.

EKR har på foranledning af en henvendelse fra en række erhvervsorganisationer drøftet muligheden af at anlægge en mere lempelig kreditvurdering i forbindelse med den kommercielle risiko ved eksport af vindmøller end den, der normalt anvendes ved garantigivning i forbindelse med dansk eksport.

Ved vurdering af den kommercielle risiko mener EKR at der bør lægges særlig vægt på:

at et svagt kapitalgrundlag medfører en stor risiko for, at et projekt bliver nødlidende på grund af selv mindre forsinkelser og uheld,

at mulighederne for at bedømme debtors evne til at betale de garanterede fordringer via salg af anparter kræver indgående

kendskab til lokale forhold og lokal lovgivning og derfor bedst kan foretages af lokale banker, forsikringsselskaber eller lignende i USA, og

at amerikanske producenter af vindmøller havde løst problemerne via arrangementer med lokale banker.

Det er derimod ikke indgået i EKRs overvejelser, at anvendelse af de gældende skatte-regler i Californien skulle have en »odios« karakter.«

Jeg har taget rådets synspunkter til efterretning og finder den af rådet fulgte praksis velbegrunderet.

Spm. nr. S 37

Til *ministeren for offentlige arbejder* (10/10 83) af:

Poulsgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes han får samklang mellem sine udtalelser på postforbundets kongres i august, ifølge hvilke vi har verdens bedste postvæsen, der følgelig kun skal roses, og det faktum, at der befinder sig en rekordagtig brevbunke på postterminalen i disse dage?«

Begrundelse

Der er flere dagblade, der har været inde på, at ministeren elsker selvros, men nok burde tænke sig lidt om, før han roste sig selv i så høje toner, og det er helt bestemt en opfattelse, som spørgeren deler.

Og i betragtning af det kolossale personaleforbrug, postvæsenet har, sammenlignet med andre lande, er det temmelig fantastisk, at vi fortsat kan risikere kæmpestore brevpukler.

Imidlertid kan vel alt lade sig gøre i et land, hvor ministeren for det her omhandlede område befinder sig i Ny Guinea for at lære om vejbyggeri i stedet for at passe sit ministerium. Det er som taget ud af et eventyr, men et af de grimme.

Svar (20/10 83):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Svaret er baseret på en formodning om, at spørgeren henviser til de forsinkelser, der i en periode fra den 26. september 1983 er fo-